



FAMIJEN PÅ BILDEN HAR ENDAST ÅTTA ÅR KVAR TILLSAMMANS

Józefów, nära Warszawa, år 1931. Familjen på bilden har endast åtta år kvar tillsammans. Olo Leonid Spiro (längst till höger) och hans föräldrar Rozalia och Arnold Spiro; bakom modern står Olos bror. Efter krigets utbrott förflyttas föräldrarna till Warszawas judiska Getto, därifrån omplaceras de till förintelslägret Treblinka, där de förintas. Olo Spiro deporteras till Gulag i Sibirien. Fiolen han fått av sina föräldrar före kriget följer med på hans väg och räddar hans liv.

1946 återvänder Olo Spiro till Polen. Drygt 20 år senare, 1969, tvingas han åter i exil, denna gång av polska kommunister. Olo hittar sitt nya hem i Sverige. Där spelar han i Kungliga Hovkapellet. Olo Spiro går bort år 2007. Hans fru Lucyna och dotter Liljana bor fortfarande i Stockholm.

Olo's fiol, ett tyskt instrument från sent 1600-tal, deponeras från och med nu i den polske presidentens kansli. År 2012, när det nya "Museet för de polska judarnas historia" beräknas stå klart, kommer den lämnas över till museets samling.

Gåvan kommer från Leo Kantor.

ROK 1931. JESZCZE TYLKO OSIEM LAT

Józefów koło Warszawy rok 1931, zostało im jeszcze osiem lat razem. Olo Leonid Spiro (na zdjęciu po prawej stronie) i jego rodzice Rozalia i Arnold Spiro. Potem rodzice pójdą do Getta w Warszawie, skąd zostaną wywiezieni do Treblinki. Olo Spiro trafi na Syberię, do sowieckiego Gulagu. Po 3 latach ciężkiej pracy przy wyrębie lasu, zagra na swoich skrzypcach. Dziadek kupił mu je przed wojną, skrzypce uratują mu życie.

W 1946 roku wróci do Polski, aby 20 lat po Holocauście, w 1969 roku, zmuszony do wyjazdu przez polskich komunistów, znaleźć swój dom w Szwecji. Tutaj będzie grał w Operze Królewskiej Hovkapellet. Umarł na wiosnę 2007 roku w Sztokholmie zostawiając żonę Lucynę i córkę Lilianę.

Skrzypce, niemieckie z końca XVII wieku, będą zdeponowane w Kancelarii Prezydenta RP, aby po wybudowaniu w 2012 roku Muzeum Historii Żydów Polskich w Warszawie, znaleźć tam swoje miejsce.

Darczyńcą instrumentu jest Leo Leszek Kantor.

THE FAMILY IN THE PHOTO ONLY HAVE EIGHT YEARS TOGETHER

Józefów, near Warsaw, the year is 1931. The family in the photo only have eight years together left. Olo Leonid Spiro (far right) and his parents Rozalia and Arnold Spiro; behind his mother stands Olo's brother. After the outbreak of the war, the parents are moved to Warsaw's Jewish Ghetto, and from there they are moved to the Treblinka extermination camp, where they are annihilated. Olo Spiro is deported to the Siberian Gulag. The violin he received from his parents before the war accompanies him along the way and saves his life.

In 1946 Olo Spiro returns to Poland. Over 20 years later, in 1969, he is again forced into exile, this time by Polish communists. Olo finds his new home in Sweden. There he plays in the Royal Court Orchestra (Kungliga Hovkapellet). Olo Spiro dies in 2007. His wife Lucyna and his daughter Liljana still live in Stockholm.

Olo's violin, a German instrument from the late 17th century, will be housed for now at the Chancellery of the Polish President. In 2012, when the new "Museum of the History of the Polish Jews" is slated to be finished, it will be turned over to the museum's collection.

The gift comes from Leo Kantor.